

147

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI

z dnia 10 maja 1960 r.

w sprawie dowodów uzdolnienia zawodowego absolwentów szkół oraz robotników posiadających tytuły kwalifikacyjne do samoistnego wykonywania rzemiosła.

Na podstawie art. 145 ust. 2 prawa przemysłowego z dnia 7 czerwca 1927 r. (Dz. U. Nr 53, poz. 468 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za dowód uzdolnienia zawodowego do samoistnego prowadzenia rzemiosła uważa się:

- 1) dyplom ukończenia wyższej szkoły w zakresie studiów technicznych i artystycznych, których program obejmuje wiadomości niezbędne do wykonywania jednego z zawodów wymienionych w obowiązującej liście rzemiosł, w połączeniu z dowodem odbycia co najmniej rocznej praktyki w danym zawodzie;
- 2) świadectwo ukończenia jednej z określonych niżej średnich szkół technicznych i artystycznych, których program obejmuje wiadomości niezbędne do wykonywania jednego z zawodów wymienionych w liście rzemiosł, a mianowicie:
  - a) techników zawodowych dla absolwentów zasadniczych szkół zawodowych w połączeniu z dowodem odbycia rocznej praktyki w danym zawodzie,
  - b) techników zawodowych lub szkół równorzędnych przyjmujących młodzież po ukończeniu co najmniej 7 klas szkoły ogólnokształcącej w połączeniu z dowodem odbycia trzyletniej praktyki w danym zawodzie,
  - c) szkół artystycznych II stopnia (liceów technik plastycznych, liceum techniki teatralnej, techników budowy instrumentów muzycznych) w połączeniu z dowodem odbycia trzyletniej praktyki w danym zawodzie;
- 3) świadectwo ukończenia szkoły mistrzów (majstrów) prowadzonych przez Ministerstwo Oświaty lub inne ministerstwa (urzędy centralne), wydane przed dniem wejścia w życie przepisów o przyznawaniu robotnikom tytułów kwalifikacyjnych;
- 4) świadectwo złożenia egzaminu na czeladnika uzyskane w trybie określonym w rozporządzeniu Ministra Oświaty z dnia 17 maja 1957 r. w sprawie egzaminów czeladniczych przy zasadniczych szkołach zawodowych (Dz. U. Nr 28, poz. 126) w połączeniu z dowodem odbycia trzyletniej praktyki zawodowej;
- 5) świadectwo (dyplom) stwierdzające posiadanie tytułu kwalifikacyjnego, uzyskanego w trybie określonym

w przepisach o przyznawaniu robotnikom tytułów kwalifikacyjnych, a mianowicie:

- a) świadectwo stwierdzające przyznanie przez państwową komisję egzaminacyjną tytułu robotnika wykwalifikowanego w zawodzie wymienionym w liście rzemiosł wraz z dowodem odbycia trzyletniej praktyki w danym zawodzie po uzyskaniu tytułu robotnika wykwalifikowanego,
- b) dyplom mistrza wydany przez państwową komisję egzaminacyjną w zawodzie wymienionym w liście rzemiosł.

§ 2. 1. Jeżeli dyplom (świadectwo), o którym mowa w § 1, stwierdza posiadanie wiadomości niezbędnych do wykonywania kilku rzemiosł, rodzaj uzdolnienia zawodowego określa się według rzemiosła, w którym została odbyta praktyka zawodowa.

2. Za praktykę zawodową w rozumieniu rozporządzenia uważa się bezpośrednią pracę przy produkcji (usługach) w zakresie wszystkich podstawowych czynności danego rzemiosła, a także pracę wykonywaną w czasie wstępnego stażu pracy.

§ 3. 1. W razie wątpliwości, czy dane świadectwo należy uważać za dostateczny dowód uzdolnienia zawodowego do samoistnego prowadzenia rzemiosła, a w szczególności, czy program danej szkoły obejmuje wiadomości niezbędne do wykonywania danego rzemiosła, właściwy do spraw przemysłu organ prezydium rady narodowej powołany do wydawania uprawnień do samoistnego wykonywania rzemiosła powinien zasięgnąć opinii kuratorium okręgu szkolnego bądź innego organu, któremu podlega szkoła.

2. W razie wątpliwości, czy praktyka zawodowa odpowiada danemu rzemiosłu, właściwy do spraw przemysłu organ prezydium rady narodowej powinien zasięgnąć opinii właściwej izby rzemieślniczej.

§ 4. Traci moc rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 25 maja 1938 r. w sprawie ustalenia, w jakiej mierze świadectwa ukończenia szkół technicznych i artystycznych należy uważać za dowód uzdolnienia zawodowego do prowadzenia przemysłu rzemieślniczego (Dz. U. Nr 40, poz. 332).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości:

A Żebrowski